

ElComentari

Pep Blay

Redecorar missatges

Un taxista argentí, fart de mamar tot el dia les tanques publicitàries de Buenos Aires, es dedica a retocar els eslògans amb pintura per reclamar el missatge que ell creu. Un equip de disseny de video-jocs, fart dels tòpics triomfadors, violents i masclistes, creen un joc on el protagonista lluita per un contracte porqueria, descobreix les seves orientacions homosexuals o es converteix en papa per predicar la moral que li sembla justa. Un periodista italià, fart que els diaris manipulin la informació per transformar-la en un engany, s'inventa un diari amb notícies falses per reflectir la veritat.

Què us sembla? No us ve de gust manifestar tot el que creieu important? Per què callem? Tant de cas hem de fer als que direccionen el nostre pensament? Qui ens assegura que són llestos i capacitats? Quina por ens fa adoptar un compromís amb el que ens envolta? En resum, qui decideix qui són els que influencien i qui els influenciats? Girem la truita?

Exercir de guerrilla intel·ligent contra tot allò que se'ns imposa sense que ho vulguem. Aquest és el missatge que ofereixen els artistes que participen dins la mostra *The Influencers*, que es presenta al CCCB.

Després de passar-m'hi una estona, m'han agafat

Qui decideix qui són els que influencien i qui els influenciats?

ganes de reciclar tots els anuncis per votar l'Estatut que encara no s'han despenjat i escriure-hi un missatge per a tots els líders polítics catalans: "Espero que us remogui la consciència fins a la vostra mort que, per sobre d'unes bases de convivència que havien d'unir tots els catalans durant més de vint anys, vau triar negociar l'Estatut segons els vostres interessos de protagonisme i partidisme i en funció d'una conjuntura puntual que com a màxim ens afectarà quatre anys. Miserables".